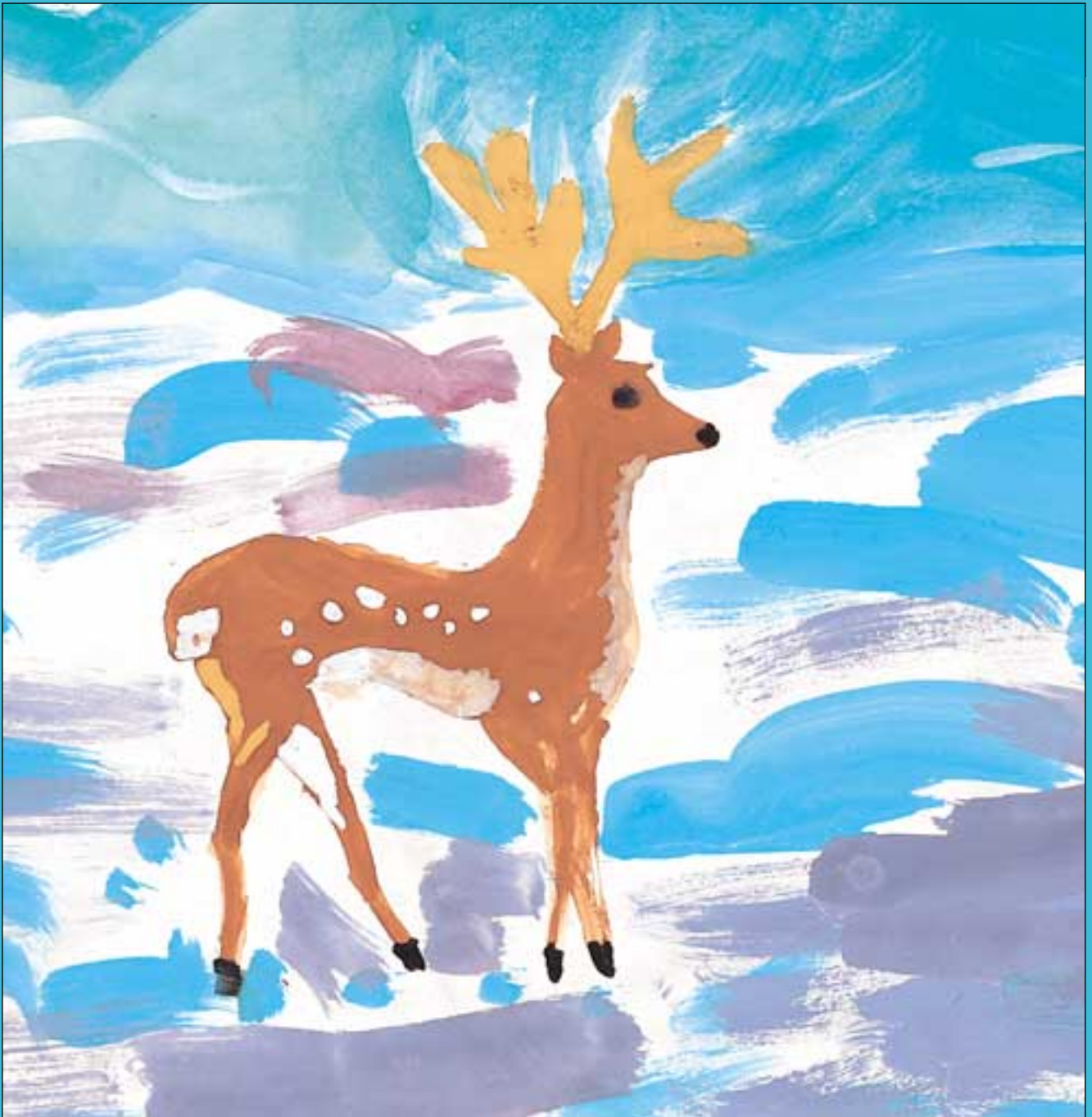


Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLIV. ÉVFOLYAM 508. SZÁM 2000. FEBRUÁR





KOSZTOLÁNYI DEZSŐ
1885 – 1936

A színes tintákról álmodó, a szegény kisgyermek, a bús kutyus, az öreg bútorok panaszát meghallgató költő néz rátk a túlsó oldalon, és szól halkan hozzátok e sorokban.

De **Kosztolányi Dezsőnek** ez csak az egyik arca. Később majd megismeritek regényeit, elbeszéléseit és az anyanyelvhez írt gyönyörű vallomásait:

Az a tény, hogy anyanyelvem magyar, és magyarul beszélek, gondolkozom, írok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható. Nem külsőséges valami, mint a kabátom, még olyan sem, mint a testem. Fontosabb annál is, hogy magas vagyok-e vagy alacsony, erős-e vagy gyöngy. Mélyen bennem van, a vérem csöppjeiben, idegeim dúcában.

A DOKTOR BÁCSI

A doktor bácsi

Áldott aranyember.

Világító, nyugodt szemei kékek.

Komoly szigorral lép be a szobába, szemébe nézek és csöppet se félek.

Borzongva érzem biztos ujjait, ha kis, sovány bordáimon kopog.

Ősz bajusza a fagytól zúzmarás, hideg kezén arany gyűrűsorok.

Oly tiszta és jó. Ő ír medicinát, keserűt, édest, sárgát és lilát.

Az ő kezéből hull a paplanomra nagynéha egy halvány, szelíd virág.

Rágondolok, ha szörnyű éjszakákon párnáimon oly egyedül sírok.

Ő az egészség és bizonyosság, titkok tudója és csupa titok.

Gazdag, nyugodt. Nehéz bundája ott lóg, prémét szelíden prémezi homály.

De elmegy innen és itthágy magamra, színházba tér, vagy csöndbe vacsorál...

Ilyenkor látom otthon s páholyában, amint valami víg tréfán nevet.

De kék szeme egyszerre elsötétül, rám gondol, mit csinál a kis beteg?

A béke ő, a part, a rév, az élet,

Jaj, hányszor néztem jó arcába hosszan,

míg ájuló álomba lengve árván,

kis ágyamon, mint egy bús, barna bárkán,

ködös habok közt ringatóztam.

ILYENKOR A SZOBÁNK, MINT A SZIGET

Ilyenkor a szobánk, mint a sziget, körötte a hideg lég, mint tenger.

Kis kucsmáinkon zúzmara zizeg, piros orcával, könnyező szemekkel hazajövünk. Kezünkbe korcsolya.

Reánk süt a lámpácska mosolya.

És fő a kedves kávé, forr a tej, a pesztonka perecért szalad el,

és pihegünk, szemünk bámulva néz, s a sárga gesztenyén végigcsorog a rózsaméz.

ESTE, ESTE...

Este, este árnyak ingnak, és bezárjuk ajtainkat, figyelünk a kósza neszre, egy vonatfütty messze-messze. És a csend jó.

Alszik a homályos éjbe' künn a csengő.

A díván elbújik félve.

Szundít a karosszék.

Álmos a poros kép.

Alszanak a csengettyűk.

Alszanak már mindenütt.

A játékok, a karikahajtok, a szegény tükör is hallgatag lóg.

Ó, a néma csengettyűk.

Az órák is félve üt.

Alszik a cicánk s a vén szelindek, föl ne keltsük – csitt – e sok-sok alvót.

Alszanak a régi rézkilincsek, s alszanak a fáradt, barna ajtók.

SZENT KINGA

legendái



Büszkék lehetünk
a hatalmas hitével csodákat tevő,
bátor, okos és áldozatkész
Kingára, aki Lengyelországban
kolostort alapított, templomot
épített, sóbányát nyitattott.
Az ószandeci öregek
ma is gyönyörű
legendákat mesélnek
tetteiről. Jdeje, hogy
mi is megismerjük,
lelkünkben hazahozzuk
a szent magyar királyleányt.

KENYÉR- VIRÁG

Amikor elsőt kukorékolt a kakas, Kinga királynét a pirkadat már mindig ott találta a krakkói vár, a Wawel kápolnájában. Buzgón imádkozott. Majd keresztet vetett, és sietős léptekkel igyekezett a kemencék irányába. Hű szolgája, Zofka, egy tenyeres-talpas, piros-pozsgás, szandeci földről való parasztlány már ott várta két hatalmas kosár épp csak ki-sült, illatos kenyérrel.

Kinga körülpillantott.

– Nézd csak, amott is van két kosár. Rakodd meg azokat is, négyet viszünk, mint eddig.

– De a herceg úr megtiltotta, hogy felséged cipekedjék! Aszonta, ha még egyszer meglátja, szíjat hasít a hátamból. Felségedet meg nem ereszti ki többet a kapun a koldusokhoz...

Kinga felsóhajtott, s maga indult megrakni a kosarakat. Persze, gondolta, nehezek ezek a kosarak, valóban. És ő meg vékony, törékeny termet, azért is félti Bolkó, nehogy megemelje magát, valami baja legyen. Hanem neki az a célja, hogy a szegények minden nap jóllakjanak legalább egyszer.

– Tudod, Zofka, olyan ez, mint télen a kismadarakkal. Ha egyszer odaszoktatod őket az ablakodba, s minden nap enni szórsz nekik, nem keresik másutt az élelmet, s ott halnak meg a szemed előtt. No, gyerünk, takard le kendővel ezeket is, aztán rajta, mielőtt Bolkó felébred! Szinte osonva, lábujjhegyen lépdelték át a várudvaron. Az őrség tisztelgésre emelt lándzsákkal lépett félre előlük, de amint kitették a lábukat a boltíves kiskapun, sötét köpönyeges alak állította meg őket. Hátravetette a fejét takaró kámszát – akkor látták, hogy maga Bolkó az.

– Mit jelentsen ez?! – ripakodott rájuk. – Zofka! Hát nem megmondtam, hogy...

Kinga letette nehéz kosarait. Felnézett férje arcára.

– Én parancsoltam neki, ő nem akarta, felséged tiltására hivatkozott.

Bolkó toppantott egyet dühében.

– Én felségednek is megtiltottam, hogy reg-
gelenként negyven font kenyeret cipeljen ide
ki! Legyen elég, amit Zofka hoz!

Kinga egyébként mindig sápadt arcán lán-
gocskák gyúltak.

– Elég is... Én nem cipelek semmit, csak
egy kis frissen vágott harmatos rózsát a vár-
kertből, az meg könnyű, nincs miért aggódnia
felségednek. – Kinga nem is tudta, hogyan s
miként, de hazugság szaladt ki a száján. Izga-
lomtól nyirkos ujjával megragadta a mellén
függő keresztet, s az Ég bocsánataért esede-
zett hangtalanul.

– Igencsak kenyérillata van annak a har-
matos rózsának – mosolyodott el gúnyosan
Bolkó. – Azt hiszem, lesz mit meggyónnia fel-
ségednek...

Kinga ujjai még erősebben fonód-
tak a keresztre, egészen belefehére-
dett a keze. “Uram, Istenem, segíts,
csak azért tettem, hogy kenyere le-
hessen a szegényeknek! Bocsáss
meg, Jézusom!”

Bolkó lerántotta a kosarakat fedő
kendőket. Kinga lehunyt szemmel
imádkozott, alázattal várva a további
szidalmakat.

Csend. Aztán érezte, hogy valaki a
kezét csókolja. Bolkó az, térdel előtte
a fűben, könnyek peregnek az arcán.

– Asszonyom... bocsáss meg!

Zofka is térdel, elkerekedett szem-
mel bámul Kinga kosaraira.

– Csoda, csoda!...

Kinga félve veti arra tekintetét...
Mindkét kenyeres kosárban illatos,
friss, harmatos rózsák.

A kapunál strázsáló lándzsások,
akik tanúi voltak a jelenetnek, falhoz
támasztották fegyvereiket, s térdre
ereszkedve illették ajkaikkal Kinga
köntöse szegélyét.

“Ó, Uramisten! Te megóvtál attól,
hogy hazugság bűnébe essek. Tu-
dom, megadod azt is, hogy ezután
mindig békével oszthassak kenyeret
a szegényeknek...”

Bolkó lehajtott fővel ballagott visz-
sza a várba.

Kinga ismét letakarta kosarait, in-

dult Zofkával a szegényekhez. Aggódott na-
gyon, mert túlságosan könnyű volt az a két
kosár. Hanem amint letette őket a várhegy
tövében a vén tölgyfa alatt, ahol minden haj-
nalban várták Krakkó szegényei, s felhajtotta
róluk a kendőt, mosolygó friss cipók barnál-
lottak bennük.

Kingának ismét könnyek szöktek a szemébe.

Zofka ámulatosan nézte, mint osztogatja sugár-
zó arccal a cipókat.

– Rózsakenyér... – suttogta maga elé. Egy
előbe nyújtott kérges, sovány kéz zökkentette
ki merengéséből.

– Ó, adom már, adom! Vegyétek, vegyétek,
mert áldás van ezen a kenyéren!





SZABÓ ZELMIRA

MESEMORZSÁK

Megy, mendegél a Csavargókirály.

Térdig ér a hó, csontig rág fagy – milyen jó annak, aki szellábon forgó köpönyegpalotában lakhat! Akinek hétszer-hét zsebe van, és hétszer-hét zsebében – mint megannyi nap – melegít az a sok, nyárból menekített lim-lom.

Mint például ez a kolbász, a tekergő.

Vagy ez a kockás zsebkendő.

Ez a bársony birsalma.

A mázas mézespogácsa.

A mezőszagú gomba.

A fülemülenóta.

A sárga virág meg a gyantaszagú patakcsobogás.

Egy szerelmes levél...

Egy mesemorzsányi kenyér.

No meg az a kis kardfogú egér, amelyről sosem lehet tudni, hol mászkál, és mit rágcsál.



Megy, mendegél a Csavargókirály.

(Térdig ér a hó, csontig rág a fagy.)

És jó vele szembe, a hidegtől öklömnyire összehúzódva a Farkas koma. Cingár hangon kéri a Csavargókirályt: dugja be őt is valamelyik zsebébe!

Helyet is szorítottak neki a csavarintos kolbász mellé, mivelhogy üres zseb már nemigen akadt a köpönyegpalotában. Igen ám, de Far-

kas koma úgy érezte, kicsi neki ez a ház, hát megette a kolbászt. Ettől meghízott, a zsebben egyedül sem fért már el! Így történt meg az, hogy Farkas koma rendre kiürítette a zsebeket, hogy kényelmesen elférhessen.

Megette a zsebkendőt.

Megette a birsalmát,

meg a mézespogácsát!

Megette a gombát,

meg a fülemülenótát!

Megette a sárga virágot,

meg a patakcsobogást!

Megette a szerelmes levelet,

meg a mesemorzsányi kenyeret!

Egyedül a kis kardfogú egeret, azt nem tudta megenni, mert az ott bujkált a köpönyegpalota rejtélyes béléseben.

De ekkor a Farkas koma már akkora volt, mint egy farkas.



Megy, mendegél a Csavargókirály.

Orrát lehúzza a jégcsap, állát lehúzza a zúz-mara; köpönyegpalotája zsebeit lehúzza a Farkas koma. Minden zsebbe jutott belőle.

Egyikben egy farkasláb,

másikban is farkasláb,

harmadikban farkasláb,

negyedikben farkasláb,

ötödikben farkasfej,

majd farkashas, farkasfarok. Ami sok, az sok!

Fényképek, rajzok – farkasok, farkasok –, üvöltés lekottázva (ezt gyakorolni is szokta) és farkasos meséskönyvek (Piroska és a farkas, A farkas és a három kecskegida, A kismalac és a farkasok, A farkas meg az egér története).

A kardfogú kisegér tűrte, tűrte. Tűrte, tűrte.

De azt a mesét, az utolsót, azt nem tűrte!

És egy éjszaka nekilátott. Rágott, rágott, rágott! Összerágta a meséskönyvet. Tovább rágott. Összerágta a kottákat, a fényképeket. Tovább rágott. Összerágta a farkas farkát. Rágta, rágta. Farkas koma azt hitte, az idegek. Összerágta a farkas egyik lábát. Rágta, rágta. Farkas koma azt hitte, a görcs. Összerágta a farkas másik lábát. Rágta, rágta. Farkas koma azt hitte, a köszvény. A kardfogú kisegér összerágta a harmadik lábát is. Rágta. Rágta. Farkas koma végre odanyúlt, hogy megvakarja. De hát nem volt neki! Egyetlen lába maradt!

Nosza az egy lábú Farkas koma kapta magát (már ami maradt belőle), és usgyé! úgy eliramodott – az egy lába sem érte a földet.

A Csavargókirály nagyon megörült Farkas koma távozásának. Elénekelt egy altatódalt* a kardfogú kisegérnek, hogy aludhasson egy jót a nagy munka után.

És a kardfogú kisegér még ma is alszik, ha azóta fel nem ébredt.

*Ideírom az altatódalt:

Tér dig ér a hó,
Csontig rág a fagy –
Zsebemben lakó
kardfogú kisegér – bátor vagy.

Morzsák a csillagok,
A hold kerek sajt –
Zsebemben alvó
Kardfogú kisegér – szép álmokat.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

TÉLI ÉJSZAKÁK

Alszik a csillag a csöndben:
alszik a lent is a föntben.
Hold vacog, alszik a tóban.
Őz nyoma távolodóban
Halkan elalszik a hóban.

DÉNES GYÖRGY

SZAKAD A HÓ

Fönt, a hegyen
ordas vonít,
szakad a hó,
fodrosodik,
viszi a szél,
hordja a szél,
ropog belé
a házfedél.
Az ablakon
ki se látni,
nem lehet ki-
kukucskálni.
Hej, de vastag
ez a dunyha,
be se fér az
udvarunkba.
Szegény Bodrink
nem bír futni,
vakkant egyet
s megy aludni.

SZÁNTAI JÁNOS

TÉLI RIGMUS (VÉGTELEN)

Tóparton
Fűzfa
Sóhajt.

Sóhaja
Kerget
Sóhajt.

Hó haja
Földig
Hajol.

Tél ül a
Völgyben,
Ahol... (innen vissza az elejére)

Egy sziklán állt Rákóczi, a vereckei hágón, ott, ahol valamikor réges-régen... Krisztus után 896-ban Árpád lovasai vonultak be a Kárpátok szorosain. Ahogy annak idején Árpád fejedelem, ő is elnézett a messzeségbe, a nagy magyar alföld felé. Rákóczi mögött állt hűséges szolgája, Pázmán. Hátán karabély, baljában töltött pisztoly, jobbában kard, Rákóczi kardja.

Pázmán szólt volna már, hogy induljanak, de nem merte megzavarni urát... Láta, hogy mélyen elgondolkozik. Rákóczi is tudta, hogy mennie kell. Odaát, magyar földön tőle várják a szabadságot. S nemhiába: a német elnyomók és zsoldos seregeik, a labancok elleni magyar szabadságharc, a kuruc mozgalom Rákóczi zászlója alatt aratja legfényesebb győzelmeit.

1703. június 14-én lépi át a határt. Várja a sereg. De milyen sereg ez?

“Parasztok fegyvertelen csapata!” – írja a Valomásokban. – Egyesek karddal, mások kaszával, néhányan puskával voltak fölfegyverkezve, de hadi és katonai fegyelem ismerete nélkül. És mégis... e kicsike szám három esztendő alatt Erdélyben és Magyarországon 75 ezer fős hadsereggé nőtte ki magát.”

Rákóczi csodát tett. Szelíd volt, ritkán parancsolt, mégis engedelmeskedtek neki. Bízta benne. Tábornok mellett paraszt élesztgetve róla szöttek igaz meséket. A szegény jobbágy nép ezrével, tízezrével tódult a seregébe. Rákóczi fejedelem parancsba tette, hogy aki seregében szolgál, annak családjától földesura semmiféle díz-

II. Rákóczi Ferenc fohása

Ha nem őrzöl minket, Uram,
hasztalan virrasztanak azok,
akik minket őriznek.
Adj Lelket a különbségtételre,
adj szívet a végrehajtáshoz,
és erőt a befejezéshez!
Erősíts meg engem az igazságban,
hogy annál inkább
megerősödjem a szeretetben!

MÉHES GYÖRGY

RÁKÓCZI KURUCAI

nántúlt, hol meg a császári csapatok, a labancok törtek rá Erdélyre úgy, hogy az 1704-ben erdélyi fejedelemmé választott Rákóczi, aki ezt a tisztét tartotta a legszentebbnek valamennyi közt, csak 1707-ben tehette le a fejedelmi esküt.

A Báthoriak, Rákócziak leszármazottja volt, és az ő országépítő munkájukat kívánta tovább folytatni.

De hát a nagyhatalmak politikája másfelé térítette sorsunkat. A franciák és bajorok fölött aratott győzelem után a bécsi császár legveszélyesebb ellensége Rákóczi maradt. Reá zúdította hát óriási armádiáját.

Az iszonyú túlerővel szemben hiába védekezett vakmerően a kuruc sereg. Lassan, de előrenyomult a labanc. A kurucok időnként megverték, visszaszorították őket, csatákban győztek fölöttük, de a háborút nem nyerhették meg. A császáriak elfoglalták a városokat, a várakat, a hidakat, a folyók gázlóit, a hadiutakat.



Kuruc vitézt ábrázoló
címerkép

Hiába várt külföldről segítséget Rákóczi. A franciák Napkirályától, XIV. Lajostól és minden oroszok cárijától, Nagy Pétertől csak ígéreteket kapott, nem katonát meg pénzt.

Hogy is állhatott ellen ilyen sokáig, majd nyolc esztendeig a nyomásnak?

Végül is föl kellett adnia a harcot. Az ismeretlen kuruc költő így énekli meg ezt:

Édes hazám, mire jutál, csak azt sajnálom!

Német lesz már a vezéred,

Jaj! de néked az nem véred!

Haj! ki ne szánna?

Hej Rákóczi, magyarok vezére, Bercsényi,

Országunk fejedelme, vezére: Thököly!

Hová lettek, hová mentek

Országunknak híres-jeles magyar vezéri!

Ó, égre kiáltó vétek, hogyha képzelem:

Országból elbujdosott a jó fejedelem!

Mivé lett a szegény kuruc? Bujdosóvá...

Zöld erdő harmatát,

Piroscsizmám nyomát

Hóval lepi be a tél,

Hóval lepi be a tél...

Messzire bujdosom,

Hazámat itt hagyom,

Isten vezérli dolgom,

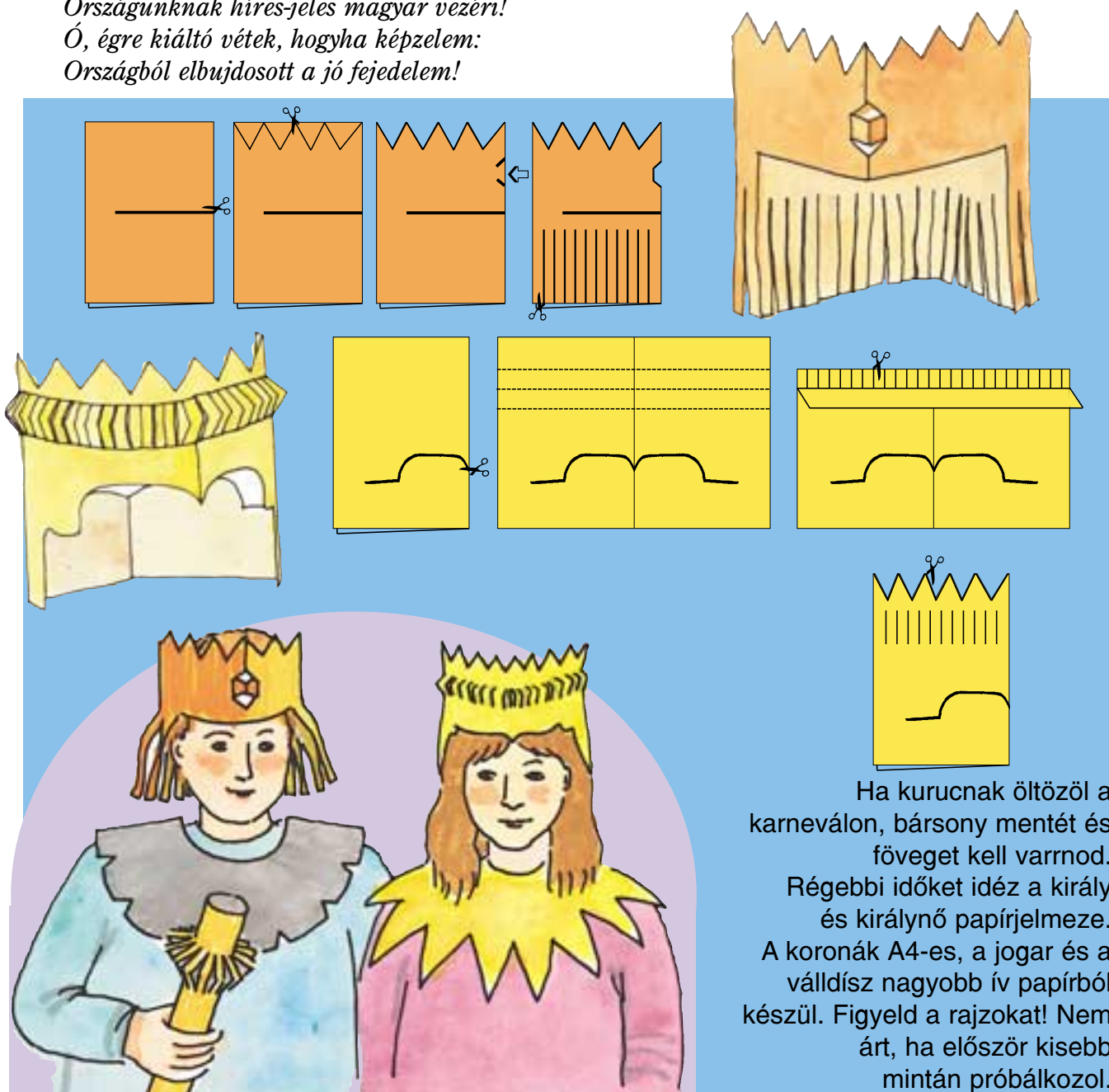
Isten vezérli dolgom.

Jobb hát a darvakkal

Vagy más madarakkal

Elbujdosnom messzire,

Elbujdosnom messzire.



Ha kurucnak öltözöl a karneválon, bársony mentét és főveget kell varnod. Régebbi időket idéz a király és királynő papírelmeze. A koronák A4-es, a jogar és a válldísz nagyobb ív papírból készül. Figyeld a rajzokat! Nem árt, ha először kisebb mintán próbálsz.

VENDÉGSÉGBEN

Megvendégel **Recsenyéd**:
bárányból süt pecsecsét!
Recsenyéd – pecsenyéd!
Bárányt süt, nem kecsegett!

Tarcsafalva, Tordátfalva,
Szentmiklós meg **Medesér** –
három horpadt vackort kaphatsz,
s kupicát egy hetesér’...
Erre már a hascsikarás
természetes ráadás –
amiképpen **Kiskadácsra**
következik **Nagykadács**.

Pukkadásig etet
Bardóc, Köpec, Dálnok:
disznótorban majdhogy
szét nem röpedsz, álnok!

Csíkmadaras! Csíkverebes!
Úgyse repül! Így se repes!
Csíkverebes! Csíkmadaras!
Bárhogy esik: víg a garas!



Csekefalva mindkét tornya
kicsit igen ferde:
tántorogván cselekedett,
aki kitervelte...

Szászrégeni szemmértékkel
kalapálta földbe –
hanem előbb jobbik eszt
kulacsába ölte...

Csekefalva, mert egy csiccsent
bolondban megbíza –
Székölyhonban híresebb, mint
Bologna meg Pisa!

Tán vendégnek vél **Etéd**...
Lesz-e hely, hol este meghálj,
élhesd mások életét?
Messze **Firtosmartonos**...
Hol lehetnél majd honos?

Gazdamódra **Küsmődön**
volna zsírod, küs bődön!
Kerted, körtéd, almafád,
lenne szilvád – hogy beszínád
hegynek zöldjét, harmatát!



LÁSZLÓFFY ALADÁR

ÁTKACAGOTT FEBRVÁROK

Jön a mese,
jön kétlábon,
már a túlsó
hegyről látom.

Erre tart a
téli szélben,
februárnak
közepében.

Itt tartanám
egész télen,
tepertőn és
hurkán éljen,

jól aludjék,
s mindig kedvvel
csevegjen a
gyermekkel...

Megy a mese:
batujában
átkacagott
február van.



MÉSZELY JÓZSEF

PIRONGATÓ TÁNCOLTATÓ

Nézzétek csak, szájtátik,
A mi csizmánk szikrázik,
Úgy járja a döngölőt,
Kigyújtja a levegőt!

Nézzétek csak, puszogók,
Rokolyáink suhogók,
Úgy forognak kecsesen,
Szél támad itt sebesen!



Jelmezeinkhez kövér bácsi
nadrágja, inge kell, vagy lepedő,
karton és fonal. Persze
segítségre és türelemre is szük-
séged lesz, de megéri, mert biz-
tosan jót mulattok
majd a karneválon.
Az óriás feje léggömb, válla
esernyő, erre varrd a le-
pedőruhát és a kitömött
blúzból, kesztyűből készült
karokat.

TARBAY EDE

FARSANGI MASKARÁK

Három lyukas,
vicsori-fogas,
kivájt bélű sárgatők:
mi volnánk az ördögök.

Három fehér,
tollas, pucér,
inges, réklis szárnyasok:
mi lennénk az angyalok.

Azt kívánjuk:
este, reggel,
vidám kedvvel
feküdjenek, keljenek
e házban az emberek.

Fazekakban
pulyka, kappan,
mindenféle jó főjön,
kéményük is füstöljön.

Kolbász, sonka,
csülök, borda,
diós, mákos, mind jöhet.
Itt a zsákunk,
töltsék meg!

Ezt a bohócfejet ronggyal
bevont és pulóverhez varrt
szitából vagy labdából készítsd.
A kézen járó és az óriás bohóc
persze csak ezen a rajzon
átlátszó, hogy lásd,
hogyan kell tartanod.

Egyszer volt, hol nem volt, volt az egyik faluban egy olyan asszony, akinek sohase volt gyermeke.

Egyszer aztán elszólta magát, hogy nem bánná, ha a jóisten egy kutyakölyköt adna neki, azt is felnevelné, csak legyen, akiben öröme teljék.

Telt-múlt az idő, egyszer csak született neki egy gyermeke, de az nem gyerek volt, hanem egy kismalac. Akkor jutott csak eszébe az asszonynak, hogy ő egyszer elszólta magát. De hát mit csináljon, ha már megvan, csak fel kell nevelje!

A kismalac szépen fejlődött, s mindig ott ült az anyja mellett, mindig ott kuncogott.

– Hallja-e, komámasszony, ez a kismalac azért visít, mert menne az iskolába a többi gyerek után – mondták a szomszédasszonyok.

– Ne üzzenek énbőlőlem csúfságot! – mondta a Pirosmalac anyja. Nagyon szégyellte, hogy neki csak egy ilyen gyereke van.

De végül csak elküldte Pirosmalacot az iskolába. A tanító, hogy elhallgattassa, odalökött neki egy könyvet. Mindjárt elhallgatott Pirosmalac. A kis orra járt betűről betűre. Tanult olvasni.

Egyszer a gyerekek elindultak földiepret szedni. A kismalac is menni akart. A többi gyerek kosarat vitt, a kismalacnak is kellett. A kis orrára tették, s azzal elindultak.

A szomszédban volt egy kisfiú, éppen annyi idős, mint Pirosmalac. Az anyja a lelkére kötötte, hogy nagyon vigyázzon a kismalacra.

Kimentek mind együtt az erdőre. A kismalac elmaradt a többitől, levetette a malacbőrt. Hát mikor levetette, hetedhét országon olyan szép leány nem volt sem Dunán innen, sem Tiszán túl. Hamar teleszedte a kosarát, akkor aztán újra felvette a malacbőrt, s ment a többi után. A szomszéd fiú ezt mind látta, de egy szót sem szólt.

Mikor kikerültek az iskolából, eljártak a fiúk a lányokhoz estézni. A fiú elment estézni Pirosmalacékhoz.

Eljött az ideje, hogy a legény megházasodjon.

– Kit veszel el, fiam?

– A szomszédban való Pirosmalacot.

PIROSMALAC NÉPMESE



– Ne hozz szégyent a fejünkre, fiam! Ládd, tisztességben megvénültünk, most akarsz hírbe tenni bennünket?

De a fiú kötötte magát, hogy ő csakis Pirosmalacot veszi el. Összeszedte a komáit, elmentek kérésre. Azt mondja az apja, mikor odaértek:

– Az én fiam soha meg nem házasodik, ha Pirosmalacot hozzá nem adják.

Pirosmalacot is megkérdezték, az megmozgatta a fejét, hogy igen.

A lakodalomban ott volt az egész falu, de még a szomszéd falu is; ha eddig nem láttak csodát, hát lássanak most. Pirosmalac ott ült a legény mellett a menyegzőn. Akinek kedve volt, az mulatott, akinek nem, csak nézte.

A vacsoránál a vőlegény elfoglalta a főhelyet, hozzáfogtak vacsorázni. Mikor megvacsoráltak, a fiatalok felmentek a padlásra, mert akkoriban az volt a szokás. A vőlegény az anyjának elmondott mindent. Azt is megmondta, hogy mikor ő lelöki a malacbőrt, az anyja égesse el. Csinált titokban menyasszonyi ruhát is, olyat, hogy gyönyörűség volt nézni.

Bandaszónál mentek fel, avval jöttek le. Volt bánat, amilyen volt, de lett olyan öröm, hogy ki se lehetett mondani. Még senki se látott olyan szép menyasszonyt, mint amilyen Pirosmalac lett!

Volt a faluban egy öreg legény, Szakács János. Azt mondja az anyjának:

– Anyám, én megházasodok.

– Kit vennél el, fiam?

– A szomszédban van egy koca, azt.

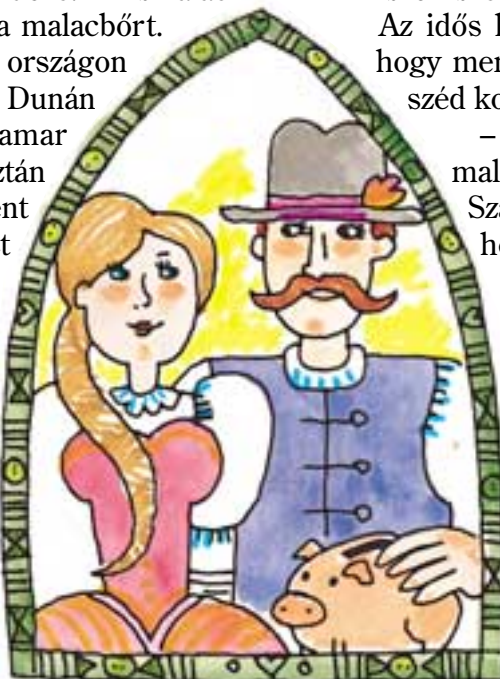
Az idős legény öt-hat embert megkért, hogy menjenek el vele megkérni a szomszéd kocáját.

– Oktalan állat az, nem Pirosmalac – erősködött a szomszéd. – Szaporára tartjuk mi azt, nem férjhez adni.

De a kérők csak mondták a magukét. Mennek az ólba. Előkerítették a kötelet, a négy lábát összekötötték, de kegyetlenül visított. Amikor a legény meg akarta csókolni, hát, uramfia, majd leharapta az orrát!

No, lett is nevetés a faluban. Mindenki tudta, hogy Pirosmalac nincs több.

Eddig volt, mese volt.



MÜLLER KATI rajzai

A jó modor emberségünk fontos része. Tanuljunk együtt viselkedni: **AZ IDŐSEKKEL**

Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

ILLIK, NEM ILLIK

Ma még hihetetlennek tűnik, de egyszer te is megöregszel! Hogy esne, ha veled is így bánnának majd? Hol a hiba?



A helyes novemberi válaszok: Ajándék lónak ne nézd a fogát. Nem illik válogatni, megbántani a házigazdát. A szórakozás ne jelent sen féktelen tombolást, hangoskodást. Érkezőkor köszönünk, bemutatkozunk a család felnőtt tagjainak, búcsúzásakor megköszönjük a vendéglátást.

1999-ES PÁLYÁZATUNK GYŐZTESEI

VERS

I. díj

Papp-Zakor Ilka, Kolozsvár

II. díj

Gáll Edit, Kézdivásárhely
Zeffer Tamás, Nagyvárad

III. díj

Kocsis Róbert, Kovászna
Ballai Zsuzsanna, Zilah

Dicséret:

Virág Réka, Kilyén
Kovács Hont Imre, Kibéd

MESE

I. díj

Khell Noémi, Kovászna

II. díj

Majó Zsuzsanna, Kolozsvár

III. díj

György Adél, Gyergyóremete

Dicséret:

Nagy Botond, Gyergyóalfalu

RAJZ

I. díj

Deák Anna, Torda

II. díj

Korpos Edit, Zsobok
Bartha Csilla, Katalin

III. díj

Szeredai Edina, Zilah
Molnár Mejes Valentina, Szabadka

Dicséret:

Blága István, Gyimesfelsőlok
Gálfi Zsolt, Torda

GRATULÁLUNK!

Könyvjutalmat nyertek:

ILLIK, NEM ILLIK: Bihari Zoltán és József, Érmihályfalva; **Bogdán Erika**, Szatmárnémeti; **Bucse Júlia**, Marosvásárhely.

SZÓLJ, SZÁM!: Mihály Tímea, Magyarpéterlaka; **a székykakasdi harmadikosok és a sepsiszentgyörgyi 6. sz. Ált. Isk. III. D osztálya.**

Szólj, szám!

Havonta 3 díjat sorsolunk ki!



Kincsünk – anyanyelvünkről írja Kosztolányi Dezső:

A nyelvet, mely eleven, folyton változó és fejlődő folyamat, sohasem lehet véglegesen "rendbe hozni", kisöpörni és fényesre kifestni, de annyit igenis elérhetünk, hogy az öntudat résen álljon, és csöndben, rejtetten munkálkodjék.

Túl sok az **e!** Fordítsd le kecskenyelvről magyarra: **egerek veszedelme, este fekhelyed, verseket szerezh, beteg test melege, kertes szemlencse, kereken eltekerhetsz vele, eszed helye, nedves cseppek peregnek.**

Szeleteld a betűkígyót:

voltegyszeregyszegényembe rsannakegyfiakolontospalkóv oltaneveapjaelegetkínódottba jlódottpalkóvaldehiábaésztne mverhetettafejébe

Mindegyik szólás-csokorban van egy kakukktójas. Melyik az?

A. 1 – füstbe megy

2 – kútba esik

3 – bántja a fülét

B. 1 – elhúzza a csíkot

2 – elhordja az irháját

3 – ellátja a baját

C. 1 – szedi a sátorfáját

2 – kivágja a rezet

3 – kereket old

Novemberi megfejtések: Belehal-e a hal abba, hogy nem hall? A levegőben egy szál ökörnyál száll. Akkor a gombát... Akkorra érkezz... Kiléptem az udvarról, hol a bátyám udvarol. Peti verset mond. Mondd hangosabban. Tévé néz. Nézz ide. Álruha... A parton áll. A pap megáld. Isten, áldd meg a magyart.

Hogy vagy? Kati ragaszkodik a barátnőjéhez. Az 5-ös busszal megyek. Nem tudom, érted-e? Sikerült a vizsgája. Futásból osztályoztak.

ZENE – ÉPÍTMÉNYEK

– Úgy vettem észre, hogy szinte szédültél már az égető gótikus katedrálisok tövében – mondta Arány András. – Most olyan helyre vezetlek, ahol kicsit kitisztul majd a fejed.

A két jóbarát ezúttal a XIV-XVI. század környékén, Firenzében landolt.

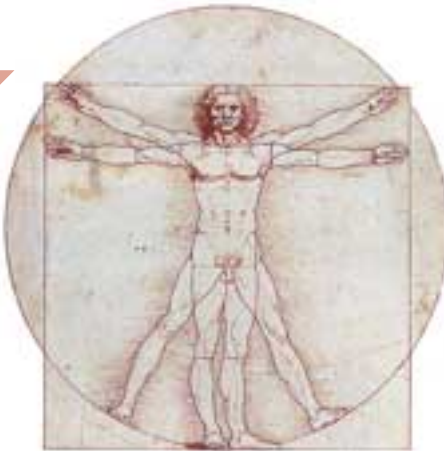
– Bármerre is fordulsz, a **reneszánsz** világ központjában



mindig az emberre bukkansz. A szó maga újjászületést jelent. A művészek visszatértek a földi valóság ábrázolásához. A természetet tanulmányozták, de sokat merítettek az ókor művészetéből is, továbbfejlesztve azt. Tudományos módszereket dolgoztak ki a tökéletes arányok elérésére. A matematikát alkalmazták a perspektíva-szerkesztésben vagy akár a zenei harmónia elérésére.

A reneszánsz építészet is – a gótikával ellentétben – jellegzetesen emberközpontú. A méretek, a terek és falak arányai az emberhez igazodnak: nem nyomasztóak, összhangot sugalló szinterei az emberi életnek és tevékenységnek.

A reneszánsz jellemző épülete a **palota**. Homlokzata szabályos, szimmetrikus. Vízszintes



Leonardo da Vinci tanulmánya az emberi test arányairól

párkányok és függőleges **pilaszterek** tagolják, felül háromszögletű **timpanon** díszíti.

– Templomokat nem is építettek?

– Dehogynem. Mégpedig többnyire centrális, egyenlő szárú kereszt vagy éppen kör alaprajzúakat.

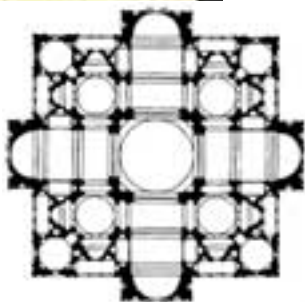
Olaszország a reneszánsz központja, de pompában, gazdagságban vetekedett vele Mátyás király budai és visegrádi udvara.

– Gyerünk, barátom, vegyüljünk el a nápolyi királylány, Beatrix kíséretében. Épp most indulnak

Budára, Beatrix és Mátyás fényes esküvőjére – mondta Kompona Károly, és csipkés aranybársony udvaroncruhát varázsolt mindkettőjükre.

A templom bejáratánál énekesek és muzsikások köszöntötték a királyi párt. A **madrigálok** négy szólama vidám zenégekkel szökkent. A női szolamok a menyasszony szépségét dicsérték, a férfiak a vőlegény nagyságát zengték.

Alighogy a királyi pár bevonult az oltár elé, a templomi kórus is rázendített. Itt a női szolamokat fiúk és kispapok énekeltek. A fenséges, vallá-



Templom alaprajza

Kitalálok

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Írd meg Arány Andrásnak, hol született Mátyás király, és ki alkotta az őt ábrázoló lovasszobrot, amely ennek a városnak a főterét díszíti.

A reneszánsz korban divatos többszámú karéneklés családi körben is megvalósítható lehetne. A családtagok egy-egy szolamot képviselhetnek. Fülelj, és írd meg Kompona Károlynak, családod nő tagjai közül kinek van magas, szoprán és mély, alt hangja. Hát a férfiak közül ki a magasabb tenor és a mélyebb basszus?

Kapcsold be a rádiót február 5-én, szombaton reggel 9 és 10 óra között. A kolozsvári és a vásárhelyi stúdióból Kompona Károly zenét küld nektek ehhez a mesehez. Míg hallgatsz, vágd ki a hátlapot.

Novemberi megfejtés:

Katakomba. Erkel Ferenc, Kölcsey Ferenc. **Nyertesek:** Dénes Réka, Barót; Lénárt Szabolcs, Szamosújvár és Vajda Tímea, Marosvásárhely.

sos szövegű **motetták** áhítatos hangulatot teremtettek.

– De kár, hogy letűnt ez a kor! – sóhajtott Károly, miközben a menyegzői lakoma kecses táncosaiban gyönyörködött. – A reneszánsz volt az utolsó kor, amikor még általános volt a zenei műveltség. Még udvaronc sem lehetett az, aki nem tudott énekelni, kottát olvasni, néhány hangszeren játszani.



Épül a firenzei dóm

BITAY ÉVA

AZ ARANYHÖRCSÖG

HAZAJA: Szíria, s akár hiszed, akár nem, 1930-ban egyetlen anyát fogtak be három kölykével. Ettől a családtól származik az a sokmillió aranyhörcsög, amelyet ma Európa különböző országaiban tartanak.

ÉLETMÓDJA: Hazájában "éjjeli távgyalogló", a szabadban egyetlen éjszaka akár 6 km-t is megtesz, ami igen szép teljesítmény egy ilyen kis állatkától.

Mivel éjjel tevékeny, nappal inkább pihenni szeret. Az tartson tehát aranyhörcsögöt, akit nem zavar éjjeli szöszmötölése. Mozgásigényét feltétlenül ki kell elégíteniünk! Lakása lehetőleg ne legyen kisebb 70x35x35 cm-esnél. Jó néven veszi, ha ketrecébe "taposókereket" állítunk be, amelyen kedvére gyalogolhat. Ennek hiányában a most használatos, üreges téglák is megteszi, amin kedvére fellezalagálhat.

Ha a szobában "tréningeztetjük", tartsuk szemmel jövését-menését, mert könnyen eltűnhet valamelyik búvóhelyen, s arra ébredhetünk, hogy éjjel megrágta a telefonkábel vagy a cipőnk, lévén rácsáló. Ládájának padlójára szórjuk olyan almot, amelyben kedvére turkálhat, és eláshatja benne "kincseit". Lakásába állítsunk be "alvóházikót", ahol senki se háborgatja, és a fészeképítéshez szükséges anyagot (gyaluforgácsot, szénát, szalmát).



Az aranyhörcsög a magányt kedveli. Ha több állatot zárunk össze, komoly marakodásra kerülhet sor. A hím és a nőstény is csak párzás idején viseli el egymás társaságát. Az anya 3-4 hétig törődik utódaival. Csak a törpehörcsögöknél alakul ki életre szóló párkapcsolat.

Az aranyhörcsög 4-5 hetes korában már szaporodásra képes. Ha nem akarunk népes hörcsöglóniát látni magunk körül, ebben a korban a fiatalokat nemek szerint külön kell választanunk.

ÉTLAPJA: Gabonamagvak, friss zöldek, lóhere, széna, naponta friss gyümölcs. Fehérjesszükségletét lisztkekaccal fedezhetjük.

Tegyünk a lakásába néhány frissen levágott faágat, amelyen kedvére fenheti, reszelheti a fogait.

Ha jól bánnak vele, ragaszkodik gazdájához, szívesen mászkál rajta. Nem szereti, ha fogdossák, "hörcsögül" tiltakozik ellene: morog, fúj, csikorgatja vagy csattogtatja a fogát. Különösen az éjszaka



KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

1. Él-e nálunk közeli rokona az aranyhörcsögnek? 2. Miben hasonlít egymásra a mezei nyúl és az aranyhörcsög?

Novemberi megfejtés: a szentjánoskenyér édeskes csemege, egy földközi-tengeri fa aszalt gyümölcse. **Nyertesek:** Kovács Emese, Nagysármás; Vajda Éduárd, Hosszúfalu; Róth Balázs Hunor, Kézdivásárhely.

ATALANTA-LEPKE

Kecses nappali pillangó. Könnyen felismerhető fekete szárnyáról, vörös sávjairól, fekete és fehér pöttyeiről. Szárnytávolsága 5-6 cm. Igen elterjedt szinte az egész világon, tengerparttól a magas hegyekig, erdőktől gyümölcsösökig. Pödörnyelvével a nektárt s a rothadó gyümölcsök levét szívogatja. Jó repülő, télire délre vándorol. Tüskés hernyója a csalánon táplálkozik.

Az Atalanta-lepke természeti érték, védett faj.





TALÁLD KI!

– Van csirkelábad? – kérdezi a nyuszika a hentesről.
– Van.
– És disznófüled?
– Az is van.
– Van borjúnyelved is?
– Van.
– Akkor elég furcsán nézhetsz ki!



– Mit kapunk, ha az elefántot keresztezzük a kenguruval?
– Óriási nagy lyukakat egész Ausztráliában.



– Mit kapunk, ha az elefántot keresztezzük a bálnával?
– Tenger alattjárót beépített légzőcsővel.



– Mit jelent, ha egy elefánt ül a kerítéseden?
– Új kerítést kell csináltatni.



– Mi lesz, ha a harkályt a postagalambbal keresztezzük?
– A galamb viszi a levelet, a harkály meg bekopog a címzetthez.



Megy egy bicikli az országúton. Megszólal az első kerék:
– Vigyázz! Sündissss...
Mire a hátsó kerék:
– Kösssss...



A rendőr megszólítja a folyóparton üldögélő horgászt:
– Nem tudja, hogy itt tilos horgászni?
– Én nem is horgászom – mondja az üldögélő –, csak úszni tanítom ezt a kukacot.



– Miért késél?
– Elaludt a kakukk az órákban.

① **Veres Zsuzsa, Székelykeresztúr:** a szavak ellentéteinek kezdőbetűiből kedvenc gyümölcsének neve alakul ki.

KICSI	
ÉBREN VAN	
JÓ	
VESZ	
VAN	
ZAJ	

② **Pálfi Gyöngyike, Máréfalva:** híres uralkodónk, akinek névnapját februárban ünnepeljük. (a kettős mássalhangzókat egy kockába írd).

1. Búzárt örölnék benne 2. Becézett Ágnes 3. Majorság alvóhelye 4. Betegyet gondozó 5. Tengerparti madár 6. Lovat patkol 7. Tavasi virág 8. Sűrű ellentéte 9. Ilyen, aki ásít 10. Szakadt ruha.

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

JANUÁRI MEGFEJTÉSEK

9.

1	15	14	4
8	10	11	5
12	6	7	9
13	3	2	16

1. gyógynövény 2. majom, béka 3. Maros 4. Soma 5. ráz, ára, zaj 6. Udvarhely, Barót, Arad, Róma 7. rózsza, omlós, sóhaj, a sejt 8.

Ö	T	L	Ó
---	---	---	---

 10. vasajtó, kőszívű, villanyáram, síró, vasajtó

③ **Vajas Emőke, Kolozsvár:** egy Petőfi-vers címe. 1.Ebben hordjuk a dolgaikat 2. Aludni szeretne 3. Sínen megy 4. Ilyen palacsinta is van 5. Összel lehull 6. Medve "ruhája" 7. Kicsik "iskolája" 8. Füle zár

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				

④ **Bögözi Tímea, kézdívasárhelyről** küldött bűvös négyzetet: 1. Becézett Katalin 2. Forma 3. Nagyapa 4. Nagyon szeretne

1	2	3	4
2			
3			
4			

⑤ Keresd meg az 5 különbséget!



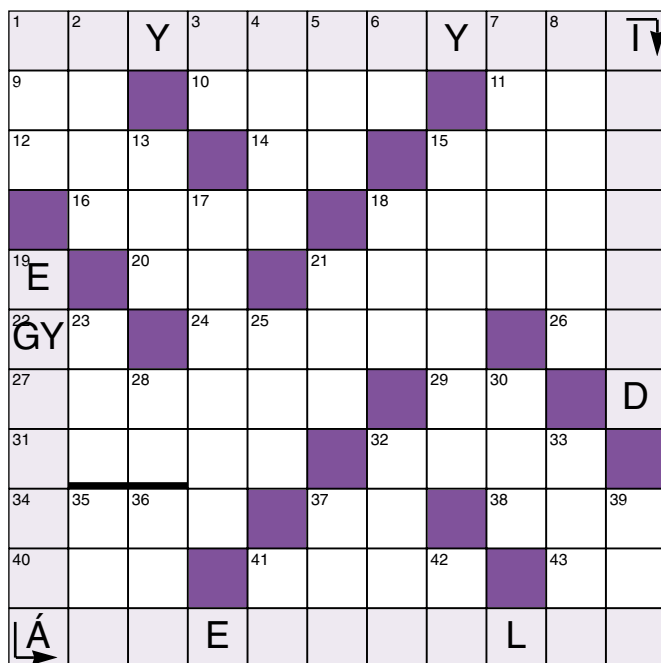
REJTVÉNY-PÁLYÁZAT

- Ma kihívtak a táblához - dicsekszik Zsófi.
- Remélem, nem vallottál szégyent - mondja anyu.

Zsófi válaszát a rejtvényben keresd, s ha megtaláltad, küldd el a szerkesztőség címére, lehetőleg még március 15-e előtt.
a Rejtvénykirály



VAJNÁR ILONA rejtvénye



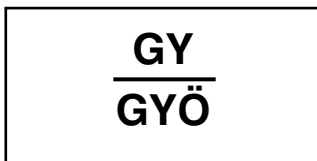
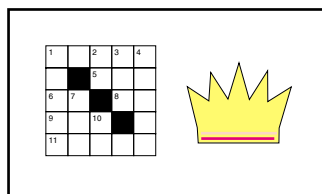
6 Bodoni Bálint Alpár, Brassó: egy zöldség.
7 Gecse Zita, Sepsiszentgyörgy: ékszer.



8 Bogyó László, Zabolai: a rajzok kezdőbetűiből egy autómárka neve lesz olvasható.



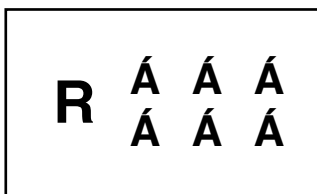
10 Baczó Enikő, Zilah: egy igaz, jó "barátja".



9 Kiss Kálmán, Székelyudvarhely: növény neve.



11 Gecse Enikő, Nagyszalonta: egy vízi állat neve.



VÍZSZINTES

1. A poén első része

9. Sír
10. Masszát összedolgoz
11. Közeledik
12. Óra méri a múlását
14. R!
15. Meggyőződése
16. Órajavító meseterember
18. Állatot preparál
20. Sós Tamás monogramja
21. Szeszély
22. Gyér a szélein!
24. Kitalál a közepén!
26. ŐU
27. Hazai folyó (TATROS)
29. Kezdődik a zivatar!
31. Átjárja lényem
32. Furfangos fickó
34. Farsang végétől húsvétig tart
37. Téli sport
38. Női név
40. Lelte páratlan betűi
41. Össze ellentéte
43. L!

FÜGGŐLEGES

1. Előkelő
2. Kecskécsinye
3. Maga, a közepén!
4. Vág, metsz
5. Arany, románul
6. Nagy Réka monogramja
7. Újat kitaláló
8. Sziklát morzsoló
13. Cserkész alakulat
15. Vétő
17. Hivatalos értesítés
18. Kolbász eleje!
19. A poén második része
21. Testrészt
23. RAT
25. TOT
28. Tatár Huba monogramja
30. IPI
32. Kijut
33. Ádám és Éva kertje
35. Életet oltott
36. Eleinte jelentkezik!
37. Vásznot készít
39. Török férfinév
41. Este mássalhangzói
42. Növény része

A NOVEMBERI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: *Meg kell várni, amíg megérk.* Nyertesek: Kovács Enikő, Szecseleváros; Szörccsey Ágnes, Sepsiszentgyörgy; Kulcsár Orsolya, Hadad; Csizmás Attila, Marosvásárhely és Fleisz Attila, Kaplony.
Mindanyiatoknak gratulálunk!

NYERTES

POSTALÁDA



Kiss Otília, Nyáradszereda



Kovács Enikő, Gyergyószárhegy; Peti Katalin, Dicsőszentmárton; Szász Noémi, Marosszentkirály; Katona Zsuzsa, Szentkeresztbánya; Szócs László, Csíkszereda; Adorján Sándor, Mezőbánd; Szakács Júlia, Gelence; Mag Zsófia, Balánbánya; Bereczki Gábor, Érbogyoszló; Moldován Gréta, Élesd; Vass Róbert és József, Gyulafehérvár; Dobos Zoltán, Kurkó Lajos, Török Viktória, Csíkszentdomokos; Mátyás Nóra, Szilagyballa; Puskás Renáta, Albert Miklós, Szabados Angéla, Marosludas; Papp Csilla, Mike Zoltán, Györfi Réka, Püsök Rita és Edina, Zilah; Lászlófi Sándor, Igel Beáta, Szamosardó; Árkosi Zita, Siller Máté,

Margitta; Kiss Csilla, Iratos; Szász Hunor és Tünde, Vass Zorán, Jobb Szabolcs, Kiss Hunor, Már Richárd, Bodosi Eszter, Szörcey Ágnes, Tasi Nóra, Sepsiszentgyörgy; Orbán Árpád, Csernáton; Kovács Blanka, Simon Renáta, Bota Finna Csongor, Pakot Ernő, Barkóczi Tímea, Eparu Dharmendra, Marosvásárhely; Péter Hunor, Zetalaka; Birtalan Enikő, Sente Barna, Tófalvi Izabella, Székelyudvarhely; Nagy Edina, Barra Lóránt, Kerekes Tímea, Bereczki Noémi, Nagy Emőke, Varga Endre, Kolozsvár; Máthé Anita, Ákosfalva; Kriza Áron, Demény László, Torockó; Gál Júlia, Török Rita, Bicsak Zsuzsa, Fülöp Zoltán, Gyergyóalfalu; Lajos Hajnal, Bihari Zoltán és József, Érmihályfalva; Szász Sándor, Beresztelke; Bíró Zsolt, Szászrégen; Popazov Reinbold Larica, Szilágyi Evelin, Tóth Brigitta, Nagyvárad; Tolnai Julianna, Szilágyper; Posta Roland, Szilágy-somlyó; Kiss Réka, Bede Tímea, Kovács Zsolt, Kovászna; Pécsi Gabriel, Juhos Andrea, Diósd; Gnandt Bri-



Toldi Tünde, Marosvásárhely

gitta, Mezőpetri; Csáky Eszter, Börvely; Szávuly Mihály, Maroskeresztúr; Nagy Gabriella, Kökös; Siklodi Örs, Cserefalva; Kovács Júlia, Csíkkozmás; Ambrus Erika, Hozó Levente, Csíkszentkirály; Suba Adorján, Sarmaság; Róth Balázs Hunor, Luka Eszter, Kézdivásárhely; Urkon Gábor és Ferenc, Újtusnád; Székely Tímea, Kisfűlpös; Aknai Szilárd, Medgyes; Pofok Márk, Szatmárnémeti; Szövérfi Melinda, Jedd; Sándor Izabella, Farcád; Kerekes Hunor, Gyulakuta; Varga Csilla, Csíttzentivány; Vincze Renáta, Szilagybagos; Kind Ingrid, Kálmánd; Szikszai Kálmán, Mezősámsond; Bodosi Bálint, Brassó; Ilyés Lőrinc, Zeteváralja; Szöllősy Ilonka, Szamosújvár.



Böör Attila, Nagykároly; Katona Ildikó, Láng Adrienne, Börvely; Kocsis Kitty, Burján Hilda, Csíkszereda; Magyarai Szilárd, Székelyszentlélek; Gruer Zsuzsanna, Siménfalva; Both

Péter, Both Krisztina, Tamás Emőke, Újvári Szeréna, Kozma Ágnes Korodi Szász Orsolya, Marosvásárhely; Simon Nitsch Zita, Zilah; Bőjthe Tímea, Csíkszentdomokos;

Fadgyas Tímea, Szatmárnémeti; Pál Tófalvi Levente, Alsórákos; Daradics Bontond, Gyergyószentmiklós; Pál András, Székelyudvarhely; Halász István, Ávasújváros; Bokor Andreea, Gyergyószentmiklós; Müller Izabella, Kolozsvár; Soós Anikó, Egrestő; Mihály Tímea, Magyarpéterlaka; Illyés Kinga, Vulkány; Demény Beáta, Kibéd, Bartha Evelyn, Mezőbánd; Fehér Imola, Olasztelek; Fehérdi Loránd, Szilagy-cseh; György Tünde, Sepsiszentgyörgy; Bartha Beáta, Sáromberke; Paizs Enikő, Kovászna; György Adrienne, Zetalaka.

MEDVE KOMA

Medvekoma
Hej, de mérges,
Nem talált ma
Málnát s mézet.
Ez őneki eledele,
S ha nem talál,
Dühöng bele.
Retteg tőle
Erdő népe,
Mert azt mondják,
Nagy az ő ereje.
Medve Marci
Nyáron eszik,
Télen bezzeg
Jót aluszik.
Átalussza ő a telet,
S tavasszal jókat
nevet.

Póti Gabriella,
Szilágyper

ÉN

Én, ki mindenkit szeretek,
boldog vagyok és örvendek,
boldog vagyok, mert szeretnek.
Néha bennem ül a bánat,
szomorkodok, búslakodok,
s mindent érthetetlennek tartok.
Ez az élet nagyon más,
más, mint ahogyan képzeltem.
De az évek elteltével
majd mindenre rájövök.

Vilikó Renáta, Kovászna



Fazakas Zsolt,
Gyergyószentmiklós

ESTE

Este van már,
Csillag van az égen,
Holdfényes szobában
Kisgyermekek félnek.
Magukra maradtak
Egyedül az éjben,
Reszketnek mindnyájan,
Az árnyéktól is félnek.
Lassan hajnalodik,
Eltűnnek az árnyak,
A kicsi szobában
Vidám hangok szállnak.

Butyka Hanna,
Kovácsna



Toró Tímea, Nagyváradi



Kocsis Anita, Szatmárnémeti



Raffai Ingrid,
Szabadka, Jugoszlávia

NAGYMAMÁM MESÉLTE



Az én leánykoromban szegényebb volt a világ. Télen nagy hideg volt, nagy hó, ha nem fagyott, a sár akkora volt, hogy falábakkal jártunk iskolába.

Kézimunka órára guzsalyt vittünk, és fontunk. Mikor már nagyobbak voltunk, és nem jártunk iskolába, akkor egy házhoz mentünk, a fonóba, ahová fonni és szórakozni jártak a lányok este nyolc órától akár éjjel tizenkettőig is. Télen jártunk a fonóba, tavaszra végeztünk a fonással. Fontunk kendert, és miután befejeztük, felmotolláltuk, megfehérítettük, és miután fehér lett, megtekertük, majd isztovátára húztuk, és abból vásznat szőttünk. A vászont öltözetnek használtuk fel, ingeket, köntöseket, kötényeket készítettünk, ahogy azt a népviselet mutatja. Megfestettük a vásznat pirosra és zöldre. Ha a szoknya piros volt, akkor a kötény zöld. Zsinórt is kötöttünk, zöldre, kenderfonalból. Igaz, ez a negyvenes években volt.

Fodor Zoltán, Visa

Címlap:
Pap Zakor Ilka
Hátlap:
MÜLLER KATI

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), VENCZEL JÁNOS (képszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. Ára 5500 lej

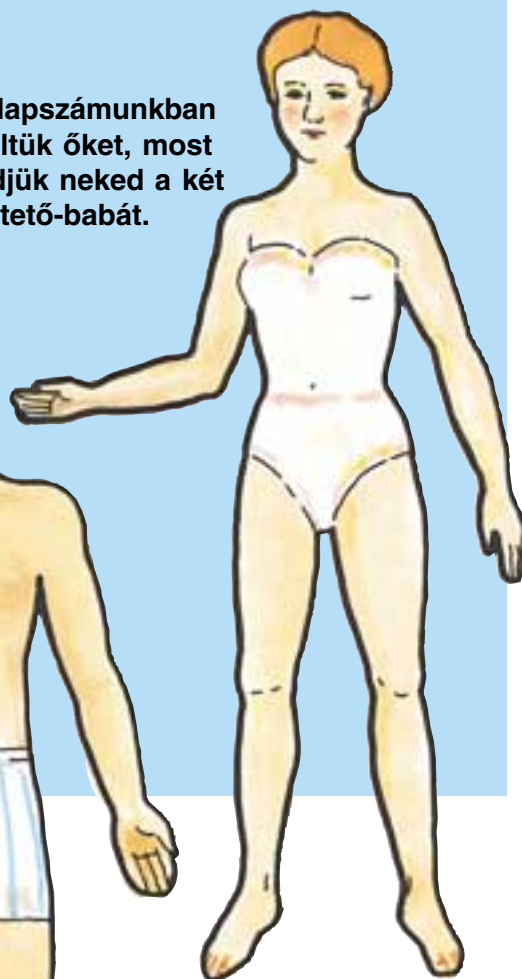
KOROK - RUHÁK

A reneszánsz férfiviselet jellegzetes darabja az oldalt nyitott "tabard". A zeke és a harisnyanadrág fölött viselték. A ruhaujjak levehetőek és fűzéssel rögzíthetők. Az ing előbuggyan a fűzések között, akárcsak a nők jellegzetes szabású felsőruhája alól.



A reneszánsz szobrászok az ókori görög művészetet és magát a természetet tekintették tanító-mesterüknek. Michelangelo Dávid szobra ma is lenyűgözi a szemlélőt.

Októberi lapszámunkban már közöltük őket, most újra elküldjük neked a két öltöztető-babát.



A nők haját hátul felborotválták.



Bramante kör alaprajzú temploma a görög művészetet idézi.

